

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Романенко Олександр Володимирович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає статті 1, частині другій статті 3, частині першій статті 8, частині четвертій статті 13, частині п'ятій статті 17, частинам другій, третій статті 22, частині першій статті 43, статті 48, частині першій статті 58, статті 64, пункту 1 частини першої статті 92 Конституції України (є неконституційним), підпункт 17 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації трудових відносин“ від 1 липня 2022 року № 2352–IX (далі – Закон № 2352) у взаємозв'язку з частиною третьою статті 119 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс).

На думку заявника, підпункт 17 пункту 1 розділу I Закону № 2352 є неконституційним саме в частині внесення змін у частину третю статті 119 Кодексу, де слова „зберігаються місце роботи, посада і середній заробіток“ замінено словами „зберігаються місце роботи і посада“, оскільки такі зміни звужують зміст та обсяг існуючих прав і свобод всупереч приписам частини третьої статті 22 Конституції України, зокрема права на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується (частина перша статті 43 Основного Закону України), а також порушують принцип верховенства права (частина перша статті 8 Основного Закону України) та гарантії, передбачені частиною п'ятою статті 17 Конституції України для громадян, які перебувають на службі у Збройних Силах України.